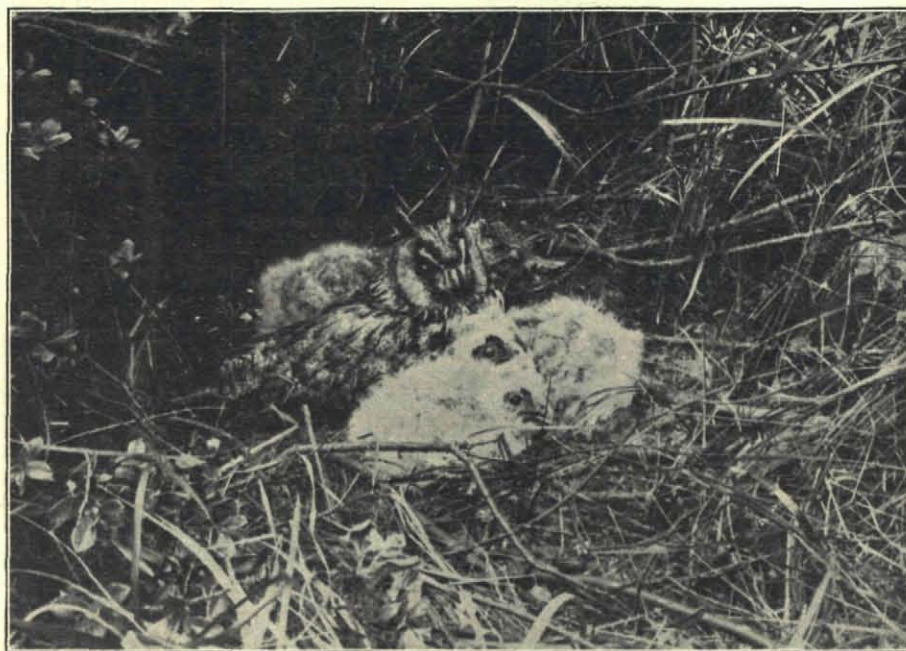

In Juni 1926 werd een ransuilennest op den grond gevonden in de Mui op Texel. Toen we met de deelnemers aan de excursie om het nest geschaard stonden, toonde de ransuil zich zoo weinig schuw, dat ze kalmweg en rustig op haar vier jongen bleef zitten en we op ons gemak een foto van haar konden maken. Onze geleider, de bewaker

De makke ransuil van Texel.

Foto J. STRIJBOS.

Frans Stark, kon zelfs de jongen onder haar vandaan en in de hand nemen zonder dat ze wegvloog. Het was een waar buitenkansje de oude uil, met de prachtige veerverdeeling en wondere oranje kijkers en te midden van haar grijs-donzen kleuters van zoo dichtbij te kunnen gadeslaan.

JAN P. S.

Blauwe Reigers. — De meeste buitenlui, boeren en visschers zien in den reiger evenals in den aalscholver een zeer schadelijke vogel; en als het kan, worden ze dan ook onthaald op een schot hagel. Als je iemand ontmoet, die nu niet eens in afkeerenden zin over deze dieren spreekt, mag het haast wel in de krant.

Verleden jaar toen ik in het laatst van Juni de reigerkolonie aan den Sloterweg bezocht, bleek de eigenaar nogal gesteld te zijn op de reigers. Ik vroeg, of ik eens kijken mocht en hij vond het best. De boomen, voor een groot gedeelte iepen, waren er slecht aan toe vooral die van het erf van de boerderij waren op een paar na dood. Maar toen ik daarover begon betrok z'n gezicht, en ik begreep dat ik aan het verkeerde kantoor was. Hij wilde er niets van weten, dat dit door de reigers kwam; de gemeene zuidwestelijke wind, die over het vlakke land streek was de oorzaak. En de andere die in de luwte van de boerderij stonden, wel die hadden hun tijd gehad.

Het was haast aandoenlijk, hoe of deze boer z'n best deed om me te overtuigen. Wat trouwens nogal gemakkelijk ging.

Aan den overkant zaten ook wat nesten, in betrekkelijk lage esschen en wilgen en het was onzen boer in het geheel niet naar den zin dat z'n buurman er naast de gewoonte had om 's avonds op de boschduiven te schieten. Hij was bang, dat het schieten z'n reigers

zou verstoren of verjagen. Het was aardig, deze eenvoudige man zoo over de reigers te hooren praten. Hij beschouwde de vogels als een sieraad voor z'n boerderij.

Een tweede reigerkolonie, die ook geduld wordt is de kolonie op „Eben-Haezer" in de Beemster. Daar nestelen ze in een oude boomgaard, in peren-, appelen en pruimenboomen en toen ik hier in de laatste Aprilweek van dit jaar weer eens heen trok, was het een schilderijtje. De boomen bedekt met hun weelderige bloesemdeken, de nesten witgekalkt en de karakteristieke vogels daarbij, en dan vrij laag, zoodat je ze op je gemak kan bekijken, leverde een prachtig gezicht op. Ik beklom den eenen boom na den ander en wanneer ik dan even stil zat en een blik kon slaan in een dozijn nesten rondom me, met eieren of jongen, dan streken de oude vogels al heel gauw. Zoo'n reigernest, met de prachtig blauw-groene eieren, temidden van de rose appelbloesem, en dan zoo'n vogel in z'n beste pakje, want in Maart en April zijn de reigers op z'n mooist, was waarlijk onvergetelijk. Er waren 48 bezette nesten en in ailen nam ik een kijkje en toen ik ten

Reigernest op Ebenhaëzer in de Beemster.

Foto J. STRIJBOS.

slotte weer verder trok, merkte ik pas hoe intens vermoeiend klimmen wel is. Twee dagen daarna waren al mijn arm- borst- en buikspieren nog gevoelig. Maar ik had het er graag voor over.

De eigenaar van „Eben-Haezer" vond het wel aardig, die reigers; de boomen waren oud en droegen toch niet meer, het hinderde niets, als ze de vruchtboomen dood maakten. In den oorlogstijd hadden ze hem nog aardig wat opgeleverd. Toen bracht een reigerei 17 cts. op. En je had z'n gezicht eens moeten zien, toen hij dat vertelde: „Zeuvetien centen het stuk." JAN P. STRIJBOS.